

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/225/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3019200551
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3019200551.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej a členov senátu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD. a JUDr. Jozefa Šuleka, v právnej veci žalobcu: G.. G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, XXX XX D. proti žalovanému: Mesto Púchov, so sídlom Štefánikova 821/21, 020 18 Púchov, IČO: 00 317 748, právne zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. ANTON ŠKOLEK & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Treskoňová 816/1, 014 01 Bytča, IČO: 47 253 223, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Ev. č. 11446/2019 zo dňa 25. septembra 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd **z r u š u j e** rozhodnutie primátorky Mesta Púchov Ev. č. 11446/2019 zo dňa 25. septembra 2019 a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi úplnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj „správny súd“) dňa 19.12.2019 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým nebolo potvrdené rozhodnutie Mestského úradu Púchov (ďalej aj ako „povinná osoba“) o nesprístupnení informácií Ev. č. 8224/2019 zo dňa 27.06.2019 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým nebolo žalobcovej žiadosti o poskytnutie informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyhovené a požadované informácie neboli sprístupnené.

2. Žalobca v podanej žalobe považuje rozhodnutie a postup žalovaného za nezákonný a nedostatočne odôvodnený, pričom zmyslom podanej žiadosti bolo dozvedieť sa skutočnosti súvisiace s realizáciou stavby výkopových prác, ktorými mala byť spôsobená škoda na jeho majetku. Uviedol, že žalovaný sa vo svojom rozhodnutí nezaoberal posúdením jeho žiadosti o poskytnutie informácií, ale posúdením jeho iných žiadostí

o poskytnutie informácií s tým, že podanie žiadostí o poskytnutie informácií žalovaný vyhodnotil ako zneužitie výkonu práva. Ďalej poukázal aj na postup povinnej osoby, ktorá odmietla sprístupniť všetky požadované informácie na základe iných žiadostí a to napriek tomu, že z rukopisného záznamu pána Kovára (zamestnanca oddelenia výstavby, investícií, životného prostredia a stavebného úradu na mestskom úrade v Púchove) vyplýva, že za účelom sprístupnenia informácií ohľadom skutočností týkajúcich sa optickej chráničky Mesta Púchov tieto spracoval a odovzdal. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného považuje za arbitrárne a absolútne nedostatočne odôvodnené. Žalobca poukázal na povinnosť sprístupniť požadované informácie podľa § 9 ods. 3 z.č. 211/2000 Z.z., nakoľko sú (majú byť) súčasťou pracovnej zmluvy prednostky Mestského úradu v Púchove C.. B. R.. Pre prípad, že by súčasťou zmluvy nebolo aj presné vyjadrenie pracovnej náplne, žiadal ho osobitne v bode č. 2

žiadosti o sprístupnenie informácie. Vyslovil názor, že postup primátorky je vedený snahou zabrániť zisteniu podielu zodpovednosti prednostky C.. R. na zistených skutočnostiach. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný dňa 11.06.2019 na zasadnutí Mestského zastupiteľstva Púchov informoval o schválení nového organizačného poriadku mestského úradu, ktorý nebol rovnako ako predchádzajúci organizačný poriadok verejne sprístupnený. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) so sp. zn. 3SŽi/4/2014 zo dňa 12.03.2014, podľa ktorého je potrebné vychádzať z prezumpcie sprístupnenia informácií. Žalobca je toho názoru, že nezákonnosť postupu žalovaného ako aj povinnej osoby vidí aj v tom, že napriek jednoduchosti otázok bez preukázania zákonného dôvodu účelovo 31 dní držali predloženie odvolania k rozhodnutiu bez vykonania akéhokoľvek nového dôkazu, pričom takto postupovali vo všetkých prípadoch, čo možno hodnotiť ako zneužívanie výkonu práva a bránenie slobodnému prístupu k informáciám. Navyše ďalšie zneužitie výkonu práva zo strany povinnej osoby vidí v tom, že prvostupňové rozhodnutie je schematicky a doslovne totožné s rozhodnutiami o jeho iných žiadostiach o sprístupnenie informácií, čo je podľa žalovaného nerešpektovaním zákona o slobodnom prístupe k informáciám.

3. Žalovaný sa k správnej žalobe písomne vyjadril a správnu žalobu navrhol ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný poukázal na to, že žalobca podal za necelý mesiac 12 žiadostí o sprístupnenie informácií, a to dňa 30.05.2019 v čase o 14:29 hod. zaevidovanú pod ev. č. 6934/2019, dňa 30.05.2019 v čase o 14:28 hod. zaevidovanú pod ev. č. 6935/2019, dňa 10.06.2019 v čase o 14:45 hod. zaevidovanú pod ev. č. 7364/2019, dňa 13.06.2019 v čase o 14:05 hod. zaevidovanú pod ev. č. 7523/2019, dňa 14.06.2019 v čase o 12:00 hod. zaevidovanú pod ev. č. 7852/2019 spolu s podnetom na vykonanie Štátneho stavebného dohľadu zaevidovaným pod ev. č. 7570/2019, dňa 14.06.2019 v čase o 13:40 hod. zaevidovanú pod ev. č. 7580/2019, dňa 19.06.2019 v čase o 09:21 hod. zaevidovanú pod ev. č. 7699/2019, dňa 19.06.2019 v čase o 09:31 hod. zaevidovanú pod ev. č. 7706/2019, dňa 19.06.2019 v čase o 12:10 hod. zaevidovanú pod ev. č. 7758/2019, dňa 20.06.2019 v čase o 14:08 hod. zaevidovanú pod ev. č. 8174/2019 spolu s podnetom na vykonanie Štátneho stavebného dohľadu zaevidovaným pod ev. č. 7885/2019, dňa 25.06.2019 v čase o 08:09 hod. zaevidovanú pod ev. č. 8019/2019 a dňa 26.06.2019 v čase o 11:13 hod. zaevidovanú pod ev. č. 8153/2019. Podľa žalovaného z uvedeného vyplýva, že úmyslom žalobcu nie je získanie informácií, ale že podanie žiadostí smeruje k obmedzeniu výkonu činnosti povinnej osoby. Samotný obsah jednotlivých žiadostí žalobcu, ich značný rozsah a tiež forma sprístupnenia vyžadujúcej si osobitnú formu spracovania a technické prostriedky na jej splnenie a najmä v ich sumári, vo väzbe na zákonnú lehotu, v ktorej by mali byť žiadosti o poskytnutie informácie vybavené, indikuje úmysel žalobcu a to neprimerané zaťaženie - ochromenie až paralyzovanie činnosti povinnej osoby, pričom žalovaný konštatoval s odvolaním sa na zásadu primeranosti poskytovania informácií, že ide o nerealizovateľné požiadavky žalobcu.

4. Žalovaný ďalej vo vyjadrení poukázal na rozsudok NS SR so sp. zn. 3SŽi/4/2014 zo dňa 12.03.2014, podľa ktorého právo na informácie musí byť v rovnováhe s princípom dobrej verejnej správy, a teda povinná osoba má pri vybavovaní žiadostí o sprístupnenie informácií zohľadňovať nielen právo žiadateľa na sprístupnenie informácií, ale aj právo ostatných občanov na riadnom výkone verejnej správy. Žalovaný správanie žalobcu, ktorý podal viacero žiadostí obsahujúcich viacero požadovaných informácií v krátkom časovom slede, považoval za neprimerané obvyklému správaniu žiadateľov a vyhodnotil ho ako postup, ktorý nemá oporu v zákone o slobode informácií. Žiadosti podané žalobcom v jeden deň na rôznych podaniach boli zaevidované každá samostatne, čím sa vytvorila zbytočná administratíva. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky so sp. zn. II. ÚS 514/2010, podľa ktorého je potrebné chrániť niektoré verejné záujmy prostredníctvom výnimiek a orgány by mali mať možnosť chrániť sa tam, kde je to potrebné na zabezpečenie ich spôsobilosti uskutočňovať svoje úlohy. Žalovaný konštatoval, že pokiaľ by sa mal dôsledne zaoberať každou jednotlivou žiadosťou žalobcu o sprístupnenie informácií za situácie v krátkom časovom slede podaných viacerých žiadostí, tak takýmto postupom by šikanóznym žiadateľ dosiahol svoj cieľ, ktorým je ochromiť činnosť povinnej osoby. Podstatou odmietnutia sprístupniť požadované informácie nie je ich druh, ale najmä kvantita a kvalita viacerých žiadostí obsahujúcich viacero požadovaných informácií v krátkom časovom úseku jedným žiadateľom, ktorým je žalobca. Záverom svojho vyjadrenia žalovaný citoval § 9 ods. 3 z.č. 211/2000 Z.z., pričom uviedol, že v tomto ustanovení sú taxatívne vymenované údaje, ktoré môže povinná osoba o svojom zamestnancovi zverejniť a vzhľadom na to, že žalobcom požadované údaje medzi nimi nie sú, nemožno ich sprístupniť.

5. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca už písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Trenčíne ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a viazaný rozsahom a žalobnými dôvodmi. Po zistení, že žaloba bola podaná oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilé predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v zmysle § 107 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) a po oboznámení sa s vyjadreniami účastníkov konania a s pripojeným administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že správnej žalobe je potrebné vyhovieť.

7. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

8. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) a písm. d) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci alebo ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

9. Podľa § 191 ods. 6 SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

10. Predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Ev. č. 11446/2019 zo dňa 25.09.2019, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Mestského úradu Púchov ako povinnej osoby o neprístupnení informácií Ev. č. 8224/2019 zo dňa 27.06.2019, ktorým bolo žalobcovej žiadosti o poskytnutie informácií v zmysle zákona o slobode informácií nevyhovené a požadované informácie neboli sprístupnené.

11. Z administratívneho spisu správny súd pre potreby súdneho prieskumu zistil, že žalobca podal dňa 26.06.2019 žiadosť o sprístupnenie informácie v čase o 11:13 hod. na Mestskom úrade Púchov, ktorá bola zaevidovaná pod ev. č. 8153/2019 a ktorou žiadal žalobca podľa Zákona o slobodnom prístupe k informáciám o sprístupnenie informácií týkajúcich sa pracovnej zmluvy D. C. B. R. s uvedením mzdy, vrátane všetkých jej dodatkov a v prípade, ak bol výkon jej pracovného vzťahu upravený pokynmi alebo inými opatreniami žalovaného, tak tieto žalobca požadoval tiež sprístupniť. Zároveň žiadal sprístupniť pracovnú náplň uvedenej prednostky, vrátane všetkých dodatkov a v prípade, ak došlo k zmene organizačného poriadku Mestského úradu v Púchove počas jej pôsobenia, ktoré mali vplyv na zmenu jej pracovnej náplne, žalobca žiadal priložiť aj tie platné za predošlého organizačného poriadku, pričom ak bola jej pracovná náplň upravená pokynmi alebo inými opatreniami žalovaného, žiadal tieto taktiež sprístupniť.

12. Mestský úrad Púchov ako povinná osoba prvostupňovým rozhodnutím rozhodol o žiadosti žalobcu evidovanej pod ev. č. 8153/2019 podľa § 18 ods. 2 z. č. 211/2000 Z.z., a to tak, že žalobcovej žiadosti o sprístupnenie informácií nevyhovel a žalobcom požadované informácie nesprístupnil s poukazom na to, že žalobca v priebehu 16 pracovných dní podal celkom 10 žiadostí o poskytnutie informácií, pričom samotný obsah jednotlivých žiadostí žiadateľa, ich značný rozsah a tiež forma sprístupnenia vyžadujúcej si osobitnú formu spracovania a technické prostriedky na jej splnenie a najmä v ich sumári, vo väzbe na zákonnú lehotu, v ktorej by mali byť žiadosti o poskytnutie informácií vybavené, indikuje úmysel žiadateľa a to neprimerané zaťaženie - ochromenie až paralyzovanie činnosti osôb zodpovedných za spracovanie žiadostí o poskytnutie informácií a v konečnom dôsledku prinajmenšom jedného z oddelení Mestského úradu pri zabezpečovaní jeho hlavnej činnosti, t.j. riadneho výkonu samosprávy. Vzhľadom na časový a kapacitný rozsah plnenia povinnosti zo strany povinnej osoby pri vybavovaní predmetnej žiadosti o informácie, ktoré by si na to, aby nedošlo k znefunkčneniu povinnej osoby, vyžiadali dočasné navýšenie personálnych odborných kapacít nevyhnutných na vybavovanie žiadosti žiadateľa a s ohľadom na zákonnú lehotu, je požadované plnenie nutné považovať za nerealizovateľné.

13. Ďalej Mestský úrad Púchov ako povinná osoba uviedol, že nepopiera právo žalobcu na informácie, avšak je nevyhnutné, aby toto právo bolo uplatňované efektívne a účelne (nie účelovo) a nielen formalisticky za účelom šikanózneho výkonu práva, ktorému nemožno priznať ochranu v slovenskom právnom poriadku, pričom je nutné poukázať na skutočnosť, že ústavné právo na informácie zaručené podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR nie je absolútne, nakoľko zásada primeranosti poskytovania informácií vyplýva z ustanovenia čl. 26 ods. 5 Ústavy SR. Pri aplikácii práva na informácie je teda potrebné zohľadňovať aj rozsah iných vykonávaných činností povinnej osoby a množstva disponibilných ľudských zdrojov, či už v ich celkovom resp. absolútnom rozsahu alebo aktuálnom rozsahu časovo obmedzenom obdobím ohraničeným dátumom podania žiadosti o poskytnutie informácií a zákonnou lehotou na jej vybavenie. Účelom zákona o slobode informácií nie je paralyzovať činnosť orgánov verejnej moci ako povinných osôb, ale zabezpečiť poskytovanie informácií verejnosti primeraným spôsobom.

14. Žiadosť žiadateľa o sprístupnenie takého množstva súborov informácií podľa názoru Mestského úradu v Púchove v podstatnej miere prevyšuje účel a zmysel zákonných práv žiadateľa na prístup k informáciám, a v neprimeranom rozsahu zasahuje do jeho činností uložených mu zákonom ako subjektu miestnej samosprávy a zároveň orgánu vykonávajúcej prenesený výkon štátnej správy pôsobiaceho v oblasti úpravy miestnych záležitostí, čím ohrozuje verejný záujem, ktorý bola ako obec ústavne predurčená plniť. Záverom bolo v prvostupňovom rozhodnutí poukázané na § 9 ods. 1 a ods. 2 z.č. 211/2000 Z.z., s tým, že podľa uvedených ustanovení sa požadované informácie nesprístupňujú, nakoľko bezpochyby napĺňajú definíciu osobných údajov. Navyše je potrebné poukázať na skutočnosť, že zákon o slobodnom prístupe k informáciám nevyníma z práva na informácie len osobné údaje podľa zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ale aj informácie definované § 9 ods. 1 z.č. 211/2000 Z.z., t.j. informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy. Zákon o slobodnom prístupe k informáciám teda vyníma z práva na informácie nielen osobné údaje, ale akékoľvek informácie týkajúce sa fyzickej osoby, okrem údajov, o ktorých to ustanovuje príslušný zákon. Výnimku z obmedzenia prístupu k informáciám podľa § 9 z.č. 211/2000 Z.z., t. j. z dôvodov ochrany osobnosti a ochrany osobných údajov upravuje § 9 ods. 3 z.č. 211/2000 Z.z., podľa ktorého je možné informácie osobnej povahy týkajúce sa taxatívne vymedzeného okruhu osôb sprístupniť len v taxatívne vymedzenom rozsahu, ktorý nezahŕňa informácie týkajúce sa požadovaných informácií. Mestský úrad ako povinná osoba takéto informácie sprístupniť nesmie, keďže sa nejedná o informácie taxatívne uvedené v ustanovení § 9 ods. 3 z.č. 211/2000 Z.z.

15. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Žalovaný ako odvolací orgán po preskúmaní žiadosti o sprístupnenie informácií, prvostupňového rozhodnutia a odvolania žalobcu skonštatoval, že sa stotožňuje s prvostupňovým rozhodnutím v plnom rozsahu a preto odvolanie v zmysle § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zákona o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil s odôvodnením, že povinná osoba zdôvodnila nesprístupnenie informácií relevantnými argumentmi poukazujúc na množstvo požadovaných informácií, v žiadostiach podávaných v krátkom časovom období po sebe a spôsob podávania žiadostí o sprístupnenie informácií v nadväznosti na plynutie lehoty na ich vybavenie. Zákon o slobodnom prístupe k informáciám nedefinuje striktné parametre zneužitia práva na prístup k informáciám. Preto je aj vecou povinnej osoby, aby posúdila dopad viacerých žiadostí o sprístupnenie informácií na jej chod z pohľadu zabezpečenia jej riadneho chodu. Práve aj aspekt podávania žiadostí v závere pracovného času objektívne skraca čas, ktorý má povinná osoba k dispozícii na vybavenie žiadosti a tento aspekt bol vyhodnotený ako účelový v rozpore s účelom zákona o slobode informácií a žalovaný ho hodnotí rovnako. Rozsah informácií, ktoré produkujú povinné osoby a ktoré podliehajú režimu zákona o slobode informácií, je väčší ako rozsah povinne zverejňovaných informácií podľa citovaného zákona, čiže vecné dôvody existujú bez ohľadu na kvalitu činnosti povinnej osoby.

16. Ďalej žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že vybavovanie žiadosti o sprístupnenie informácií okrem zaevidovania žiadosti, pridelenia žiadosti príslušnému zamestnancovi, ktorý má vyhľadať požadované informácie, vyhodnotiť, ktoré informácie môže a ktoré nemôže zverejniť, vyhotovenie fotokópií, skenov požadovaných informácií a zabezpečenie ich zaslania vyžaduje určitý čas, ktorý zamestnanec nemôže venovať inej činnosti. Pokiaľ ide o informácie archivované v štátnom archíve, tak takéto nemá povinná osoba k dispozícii a nemá povinnosť ich zo štátneho archívu získavať, preto by ich

s poukazom na znenie § 3 ods. 1 z.č. 211/2000 Z.z. nesprístupnila úplne oprávnené. Počet a rozsah žiadostí podaných v krátkej dobe vyhodnotila povinná osoba náležite v záujme zabezpečenia riadneho chodu úradu. Žalovaný poukazuje na žalobcov prezentovaný rozsudok NS SR sp. zn. 3SŽi 4/2014 zo dňa 12.03.2014. v ktorom sa konštatuje, že právo na informáciu musí byť v rovnováhe s princípom dobrej verejnej správy. Z toho vyplýva, že povinná osoba má zohľadňovať pri vybavovaní žiadostí o sprístupnenie informácií nielen právo žiadateľa na sprístupnenie informácií, ale aj právo ostatných občanov na riadnom výkone verejnej správy. Povinná osoba môže teda oprávnené použiť na ochranu tohto práva ostatných občanov inštitút odmietnutia sprístupnenia informácií. Súd priznáva takémuto postupu povinných osôb ochranu. Pokiaľ by sa mala povinná osoba dôsledne a individuálne a detailne zaoberať každou jednotlivou žiadosťou o sprístupnenie informácií, za situácie v krátkom časovom slede podaných viacerých žiadostí, v ktorých sa požaduje sprístupnenie viacerých informácií naraz, tak práve takýmto postupom by šikanóznym žiadateľ dosiahol svoj cieľ ochromiť činnosť povinnej osoby. Preto povinná osoba zvolila konkrétny postup majúci za to, že za danej situácie prevažuje právo iných občanov na riadnom chode samosprávy nad komplexom žiadostí jedného občana.

17. Záverom žalovaný v napadnutom rozhodnutí uvádza, že podľa jeho názoru súvisí bezprostredne organizácia konkrétneho pracovného dňa so spôsobom realizácie práva na sprístupnenie informácií žiadateľa, najmä ak väčšinu svojich žiadostí podal až po uvedenom dni. Zákon č. 211/2000 Z.z. v § 9 ods. 3 taxatívne vymenúva údaje, ktoré môže povinná osoba o svojom zamestnancovi zverejniť. Žiadateľom požadované údaje medzi nimi nie sú, preto ich nemožno sprístupniť. Podstatou odmietnutia sprístupniť požadované informácie nie je iba ich druh, ale aj podávanie viacerých žiadostí obsahujúcich viacero požadovaných informácií v krátkom časovom úseku jedným žiadateľom. Aj v žiadateľom citovom súdnom rozhodnutí boli požadované informácie, ktoré by bolo možné v zmysle zákona sprístupniť, avšak súd poskytol ochranu postupu povinnej osobe voči žiadosti o sprístupnenie informácií ako celku a neprikázal niektoré z požadovaných informácií sprístupniť.

18. Podľa čl. 26 ods. 1, ods. 4 a ods. 5 Ústavy SR sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

19. Podľa § 2 ods. 1 Zákona o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len „z.č. 211/2000 Z.z.“) osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

20. Podľa § 3 ods. 1 z.č. 211/2000 Z.z. každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

21. Podľa § 9 ods. 3 z.č. 211/2000 Z.z. povinná osoba sprístupní na účely informovania verejnosti osobné údaje fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených osobitným zákonom o fyzickej osobe, ktorá je verejným funkcionárom, poslancom obecného zastupiteľstva, predstaveným v štátnej službe, odborníkom plniacim úlohy pre člena vlády Slovenskej republiky, prezidenta Slovenskej republiky, predsedu Národnej rady Slovenskej republiky alebo podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky, vedúcim zamestnancom vykonávajúcim prácu vo verejnom záujme, vedúcim zamestnancom zamestnávateľa, ktorým je orgán verejnej moci, nadriadeným v služobnom pomere alebo členom hodnotiacej komisie alebo iného obdobného orgánu, ktorý sa zúčastňuje na procese rozhodovania o použití verejných prostriedkov. Podľa prvej vety sa sprístupňujú osobné údaje v rozsahu

- a) titul,
- b) meno,
- c) priezvisko,
- d) funkcia a deň ustanovenia alebo vymenovania do funkcie,
- e) pracovné zaradenie a deň začiatku výkonu pracovnej činnosti,

f) miesto výkonu funkcie alebo pracovnej činnosti a orgán, v ktorom túto funkciu alebo činnosť vykonáva,
g) mzda, plat alebo platové pomery a ďalšie finančné náležitosti priznané za výkon funkcie alebo za výkon pracovnej činnosti, ak sú uhrádzané zo štátneho rozpočtu alebo z iného verejného rozpočtu.

22. Podľa § 17 ods. 1 z.č. 211/2000 Z.z. žiadosť o sprístupnenie informácií povinná osoba vybaví bez zbytočného odkladu, najneskôr do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa odstránenia nedostatkov žiadosti podľa § 14 ods. 2 a ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701>> a do 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje informácia nevidiacej osobe v prístupnej forme podľa § 16 ods. 2 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701>>, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 18 ods. 2 prvá veta z.č. 211/2000 Z.z., ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie.

24. Podľa § 19 ods. 1 z.č. 211/2000 Z.z. proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2000/211/20160701>>. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

25. Podľa § 19 ods. 2 z.č. 211/2000 Z.z. o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

26. Podľa § 19 ods. 3 z.č. 211/2000 Z.z. odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

27. Podľa § 22 ods. 1 z.č. 211/2000 Z.z. ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

28. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

29. Podľa § 17 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“) ak je v obci zriadená funkcia prednostu obecného úradu, obecný úrad vedie a jeho prácu organizuje prednosta. Prednosta vymenúva a odvoláva starosta. Prednosta obecného úradu je zamestnancom obce, ktorý zodpovedá za svoju činnosť starostovi. Spolu s ním podpisuje zápisnice zo zasadnutí obecného zastupiteľstva. Prednosta obecného úradu sa zúčastňuje zasadnutí obecného zastupiteľstva a obecnej rady s hlasom poradným.

30. Podľa § 24 ods. 2 prvá a druhá veta zákona o obecnom zriadení predstaviteľom mesta a jeho najvyšším výkonným orgánom je primátor mesta. Na jeho postavenie sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona o starostovi.

31. Pri posudzovaní zákonnosti postupu správneho orgánu i povinnej osoby je potrebné vychádzať z účelu zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ktorým je zabezpečenie realizácie Ústavou SR zaručeného práva každého na informácie (čl. 26 ods. 1 Ústavy SR) vo forme sprístupnenia informácie požadovanej žiadateľom (viď napr. rozhodnutie NS SR 6SŽi/5/2011 zo dňa 25.04.2012). Zákon o slobodnom prístupe k informáciám poskytuje právny rámec pre to, aby sa žiadateľovi realizáciou jeho práva umožnilo nadobúdať vedomosti o skutočnostiach a faktoch, ktorými disponuje povinná osoba, pokiaľ nejde o informácie, ktoré sú zákonom vylúčené zo sprístupňovania. Všetky výnimky je potrebné

vykladať reštriktívne a prihliadať na princíp prevažujúceho verejného záujmu, ktorý vyplýva z čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, v zmysle ktorého možno právo na informácie obmedziť iba vtedy, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti. Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie sú štátne orgány, obce ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti. Všetky zákonom ustanovené obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. NS SR v danom prípade vychádzal z toho, že právo na informáciu musí byť v rovnováhe s princípom dobrej verejnej správy. Je potrebné zdôrazniť, že verejná správa nemá byť samoučelná, ale jej cieľom je služba občanom, vrátane poskytovania informácií, s ktorými verejná správa pri výkone svojej pôsobnosti pracuje (disponuje). Cieľom verejnej správy je právna regulácia v oblasti verejnoprávnych vzťahov. Právo na informácie nie je samoučelné, ale má umožniť žiadateľom čo najväčšiu právnu pohodu a komfort orientovať sa a uplatňovať práva v jednotlivých úsekoch verejnej správy.

32. Rovnako žalobca ako aj žalovaný poukazovali na závery rozhodnutia NS SR sp.zn. 3SŽi/4/2014. V tomto rozhodnutí sa senát NS SR zaoberal otázkou, či kvalita a rozsah informácií, ktoré žalobca žiadal od žalovaného ako povinnej osoby podľa Zákona o slobodnom prístupe k informáciám indikovali, že ide o porušenie princípu zákazu zneužitia práva vo verejnoprávnej sfére. Zákon o slobodnom prístupe k informáciám neobsahuje vo svojich ustanoveniach legálnu definíciu zneužitia práva. Zákaz zneužívania výkonu práva je však jedným z ústavných princípov právneho štátu, ktoré Ústava SR implicitne obsahuje v čl. 1 ods. 1. Ústavné princípy predstavujú hodnotovú časť (background - pozadie) formálnej aplikácie práva aj v prípadoch, keď zákon sa

o tom osobitne nezmieňuje. Cieľom testu zneužitia práva je preskúmať, či formálnou aplikáciu zákona - postupom podľa dikcie zákona nedochádza k narušeniu ústavného pozadia právnej regulácie. Zneužitie práva

v oblasti práva na informácie je v zásade individuálnou situáciou, kedy v rámci správnej úvahy a v rámci úvahy súdu existuje dostatočný počet indícií, že cieľom žiadosti

o informácie nie je reálny záujem získať informáciu. Je potrebné odlišovať tento reálny záujem, ktorý súvisí s vážnosťou prejavenej vôle žiadateľa. Existenciu tohto reálneho záujmu, ktorý súvisí s vážnosťou prejavenej vôle žiadateľa je nevyhnutné odlišovať od formalizovaného právneho záujmu na poskytnutí informácie, ktorý žiadateľ nemusí preukazovať (podľa § 3 ods. 3 z.č. 211/2000 Z.z. informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje). To, že sa informácie poskytujú bez preukázania právneho dôvodu alebo záujmu ešte neznamena, že je daná vážnosť vôle žiadateľa informácie získať. NS SR sa v predmetnom rozhodnutí zaoberal znakmi informačného filibusteringu, teda obštrukčnej metódy, pri ktorej nie je dôležitý obsah žiadosti, ale zahltenie a zamestnanie orgánu verejnej správy činnosťou na spracovaní informácie pre žalobcu. Právny systém musí byť spôsobilý brániť sa proti takýmto typom žiadostí, pretože sú v rozpore s princípom dobrej verejnej správy a v konečnom dôsledku žiadosti vedú k tomu, že orgány verejnej správy sa nevenujú svojej primárnej činnosti, ale vybavovaniu nezmyselných žiadostí. Indície, ktoré naznačujú pochybnosti o vážnosti prejavenej vôle žiadateľa sú nasledovné: typickým znakom zneužitia práva na informácie je skutočnosť, že žiadateľ o poskytnutie informácie žiada „všetko“, pričom v žiadosti ustupuje kvalita informácie nad rozsahom. Zneužívaná je skutočnosť, že výkon práva na informácie nepodlieha poplatkovej povinnosti. Skutočnosť, že informácie nepodliehajú poplatkovej povinnosti však znamená, že právo musí byť vykonávané primeraným spôsobom. Ďalším typickým znakom je, že sú žiadané prevádzkové informácie organizácie, ktoré vyžadujú aktívnu činnosť organizácie pri ich vyhľadávaní a ktoré v zásade nemajú priamu súvislosť

s vymedzeným úsekom štátnej správy, na ktorom povinná osoba pôsobí. Žiadané sú informácie, ktorých vyhľadanie a poskytnutie dokáže zahltiť a nadmerne zamestnať orgán verejnej správy práve činnosťou, ktorá u zamestnancov je spôsobilá vyvolať pocit, že nejde o racionálnu činnosť, ale napriek tomu ju musia splniť. NS SR konštatoval, že súdy v rámci svojej činnosti okrem poznania dikcie zákona musia byť spôsobilé vyhodnotiť aj situácie, či nejde o zneužitie práva. Ide o diskrečnú právomoc súdov.

33. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že žalobca podal v krátkom časovom období viacero žiadostí o sprístupnenie informácií, viaceré z nich v závere pracovného času, pričom vybavenie žiadostí vyžaduje zvýšený výkon práce ich zamestnanca. Uvedené konanie žalobcu považoval za šikanózne

konanie s cieľom ochromiť činnosť povinnej osoby. Povinná osoba preto použila inštitút odmietnutia sprístupnenia informácií v záujme zachovania riadneho chodu Mesta Púchov pri výkone verejnej správy. V predmetnej veci správny súd dospel k záveru, že ani Mestský úrad Púchov ako povinná osoba a ani žalovaný sa vo svojich rozhodnutiach vôbec nezaoberali obsahom žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií a náročnosťou ich vybavenia, ale výlučne skutočnosťou, že žalobca podal v období v priebehu 28 dní celkovo 12 žiadostí o sprístupnenie informácie, čo považovali za šikanózne konanie žalobcu s cieľom ochromiť činnosť povinnej osoby. Žalovaný ako aj povinná osoba vychádzali zo záverov rozsudku NS SR sp. zn. 3SŽi/4/2014, avšak v tomto konaní súd z predloženého spisu nezistil, že by cieľom žalobcu bolo ochromiť činnosť povinnej osoby. Hoci Z.č. 211/2000 Z.z. neukladá žalobcovi preukázať právny alebo iný dôvod alebo záujem, pre ktorý informáciu požaduje, zo žiadosti žalobcu nemožno vyvodit', že by nemal reálny záujem získať požadovanú informáciu. I keď žalovaný v napadnutom rozhodnutí citoval ust. § 9 ods. 3 z.č. 211/2000 Z.z., len jednou vetou konštatoval, že žalobcom požadované informácie nie sú také, ktoré možno sprístupniť. Nezaoberal sa tým, ktoré údaje z pracovnej zmluvy je možné sprístupniť, prípadne ktoré z požadovaných informácií nemôže sprístupniť a z akých dôvodov.

34. Podaná žiadosť obsahuje žiadosť o sprístupnenie pracovnej zmluvy a pracovnú náplň prednostky Mestského úradu v Púchove vrátane všetkých dodatkov a v prípade, ak bol jej pracovný vzťah alebo pracovná náplň upravená pokynmi alebo inými opatreniami primátorky Mesta Púchov, tak žalobca žiadal sprístupniť aj tieto informácie. Správny súd je toho názoru, že tieto informácie sú ľahko dohľadateľné a sprístupniteľné, nakoľko povinná osoba je povinná evidovať pracovné zmluvy svojich zamestnancov a námietka žalovaného, že tieto informácie nemožno sprístupniť vzhľadom na to, že sa taxatívne nenachádzajú v § 9 ods. 3 z.č. 211/2000 Z.z. nie je dôvodná. Je to najmä z toho dôvodu, že prednosta je osobou, ktorá v zmysle § 9 ods. 3 je vedúcim zamestnancom vykonávajúcim práce vo verejnom záujme a správny súd nevidí dôvod, prečo by nemali byť zverejnené požadované informácie žalobcom a to s ohľadom na to, ako bolo uvedené v bode 32. tohto rozsudku, že všetky výnimky je potrebné vykladať reštriktívne

a prihliadať na princíp prevažujúceho verejného záujmu. Navyše žalobca nežiadal zverejniť bydlisko alebo dátum narodenia, ktoré by mohli byť charakterizované ako osobné údaje, ale žiadal zverejniť pracovnú zmluvu a pracovnú náplň prednostky Mestského úradu, čiže jeho primárnym záujmom bolo zistenie informácií ohľadne konkrétnych kompetencií a pracovných činností zverených prednostke a nie jej osobné údaje. V tejto súvislosti povinná osoba mala zverejniť tieto informácie s tým, že údaje, ktoré by považovala za osobné údaje by neboli sprístupnené, resp. boli by z poskytnutej pracovnej zmluvy anonymizované. Oddelenie organizačnej a vnútornej správy mestského úradu, ktoré sídli na rovnakej adrese ako povinná osoba, poskytuje informácie z interných predpisov a úradných dokumentov mesta a za týmto účelom má k dispozícii aj organizačný poriadok, pričom jeho úlohou je aj spolupráca s personalistom mestského úradu, ktorý eviduje pre jednotlivé pozície kvalifikačné predpoklady ako aj pracovné zmluvy.

35. Správny súd je toho názoru, že sa teda nejedná o nezmyselnú žiadosť, v ktorej by kvalita ustupovala kvantite a ktorej vybavenie by v neprimeranej miere zaťažilo zamestnanca povinnej osoby. Nakoľko sa jedná o jednoducho zistiteľné a formulovateľné informácie, súd vyhodnotil argument žalovaného o neprimeranom zaťažení povinnej osoby spracovaním a poskytnutím požadovaných informácií za nedôvodný. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca podal v priebehu 28 dní spolu 12 žiadostí

o poskytnutie informácií. Uvedená skutočnosť však nepostačuje na vyvodenie záveru žalovaného, že sa jednalo o prejav zneužitia práva na informácie. Z požadovaných informácií žalobcom nemožno vyvodit' záver, že je z nich vopred zjavne zrejmé, že ich povinná osoba nebude ani pri všetkom vynaloženom úsilí, ktoré možno od nej za daných organizačných a technických podmienok oprávnene očakávať, spôsobilá poskytnúť žalobcovi v zákonom stanovenej lehote. V zmysle § 17 ods. 1 Z.č. 211/2000 Z.z. má povinná osoba dostatok času na sprístupnenie požadovaných informácií, a preto nemožno prisvedčiť argumentu povinnej osoby a žalovaného, že viaceré žiadosti podal žalobca pred skončením úradných hodín. Je iba na povinnej osobe, akým spôsobom zabezpečí evidenciu a poverenie konkrétneho zamestnanca vybavením žiadosti o sprístupnenie informácie a časový aspekt týchto úkonov nemôže pripisovať na ťarchu žiadateľa. Navyše správny súd poukazuje na to, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané dňa 27.06.2019, čiže hneď na druhý deň po tom, ako bola žiadosť o sprístupnenie informácie zo strany žalobcu podaná (žiadosť bola podaná 26.06.2019). Z uvedeného vyplýva, že povinná osoba sa nezoberala obsahom žiadosti, nevenovala jej dostatočné množstvo času na preverenie žiadaných informácií, ale len prílišným formalizmom odmietla túto žiadosť s tým, že ide o automatické zneužitie

práva na informáciu. S poukazom na vyjadrenie žalovaného súd uvádza, že nie je možné odmietnuť právo žiadateľa o informácie podľa z.č. 211/2000 Z.z. z dôvodu aplikácie § 23 ods. 1 správneho poriadku a ani z dôvodu aplikácie § 9 z.č. 211/2000 Z.z. K uvedenému záveru dospel NS SR vo svojom rozhodnutí so sp. zn. 6SŽi/1/2010, a preto je na žalobcovi, ktorý zo spôsobov získania informácií využije, pričom uvedené spôsoby sa nevylučujú. S poukazom na formuláciu otázok o požadovaných informáciách, na počet podaných žiadostí a na počet dní, počas ktorých boli žiadosti žalobcu podané, súd nevyhodnotil konanie žalobcu ako obštrukčnú metódu s cieľom zahltiť a zamestnať orgán verejnej správy činnosťou na spracovaní informácií pre žalobcu. Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie o odvolaní primátorky Mesta Púchov Y. zo dňa 25. septembra 2019 je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. c) a d) SSP a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

36. V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného riadiť sa právnym názorom vysloveným správnym súdom (§ 191 ods. 6 SSP), vysporiadať sa s podanou žiadosťou žalobcu v súlade s ustanoveniami zákona o slobode informácií a v správnom konaní opätovne rozhodnúť o odvolaní žalobcu podľa § 19 ods. 3 zákona o slobode informácií.

37. V prejednáwanej veci bol žalobca úspešný v celom rozsahu, a preto mu krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP priznal voči neúspešnému žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

38. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 175 ods. 2 SSP).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP a d) alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 57 ods. 1 SSP (z podania musí byť zjavné ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, údaj, kedy bolo sťažovateľovi napadnuté rozhodnutie doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).